Kui karri essimest korda koio tulleb, siis perrenaene lähhäb issi wasto, siis saab, kuida rummalus ussub, keik woid ennesele. Karjast kastetakse ka, kui essimest korda karjast koio tulleb, künnimeest ka monnes paikas, kui essimest korda künnist.

Lojusse kellad ei pea mitte Jürri kuu sees tehtama, egga tohhi enne Jürri päwa kaela panna, muido mets jookseb kella heäle peäle, murrab lojust. Seddagi hullopea jutto kulakse, et Jürripäwast Mihklini hundil päitsed peas peawad ollema, ja et siis sünnib lojuksed wallale lasta; et lojust, mis karjast jooksnud, ei sö hunt; et kui hunt lojust kolm kord purrend, agga polle tapnud, siis selle lojusse peäle hunt ennam ei tulle. Tabbab hunt suwwel kül mitto lojust, kellele enne Jürgi kella kaela polle sanud, ja mitto loma, mis holetusse läbbi karjast kaddunud!

Kui lojustel, enne Jürri päwa koio tulles, hölle kõrsi su kõrwas rippub, siis peab kehwa wilja woos, kui heina kõrsi, siis kassin heina woos tullema.

Kulukse seddagi jutto, misga ehk tahhetakse laste maiust surruda, et kui lapsed lihha sõwad enne Jürri päwa, ehk woid karja jures, siis mets paljo lambaid peab wima, ning woi mitte kokkominnema; et ka tuld ei pea teggema karja maal, muido peab hunt ennesele tullised hambad sama. Segi ehk on öppetuseks woetud ütleminne, sest et karjalaste rummalusse läbbi mittokord metsad lähhwad põllema.

Jürri päwal kinnitawad ka monned lastele, et need ei pea torkima Ma sisse keppiga; teised lähhwad enne päwatousmist wälja teise Saksa Ma peäle ja sobriwad sippelga pessa, et metsa wihha kautada.

Jürri päwal ei tohhi ka, wanna usso järrele, mitte puud raiuda. Ühhed ütlewad, et perrenaene sel päwal peab omma kangastega paugutama, teised kelawad keik paugutamist ja koppimist, sest et muido eike seäl kohha peäl kangeste peab mürristama. Nenda ebbausk issennesega ridus; mis teine kidab, sedda teine laidab! Seddasamma pimmedusse jutto kulukse ka surest neljapäwast ja surest redest, et siis ei pea